

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

92

Rózsashegyi Kálmán

Idő

"1958"

Szerző: *Garai Tamás*

85 ÉVES

Cím:

Rózsashegyi
Kálmán

Forrás:

Hétfő

1958. 10. 5.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs.

»Mi, az országos színészeti tanoda igazgatósága és tanári kara ezennel kijelentjük, hogy Rózsashegyi Kálmán úr (született 1871. évben Endrődön) az országos színészeti tanoda drámai tanfolyamát mint ezen intézet növendéke dicséretes sikerrel elvégezte, minélfogva őt a drámai művészi pályára képesítettnek nyilvánítjuk, minek hiteléül ezen oklevelet kiállítván, pecsétünkkel és aláírásunkkal megerősítve kiadtuk. Budapest, 1893. évi március 31-én.«

Miközben a megsárgult oklevelet böngésszük, a művészi pályára hatvanöt évvel ezelőtt képesítettnek nyilvánított, 85. születésnapját erőben, egészségben ünneplő Rózsashegyi Kálmán kuncogva közbeszól:

— Ne csodálkozzék, telkem, a dátumon. Egy kis huncutság van ebben! Nem 1871-ben, hanem 1873-ban születtem, de két évvel öregítenem kellett magam, hogy felvegyenek a tanodába. Még csak 16 éves voltam akkor, de már öreg, tapasztalt színész.

Az újságíró, aki »készült« az anyagból, kissé csodálkozik, hiszen a Művészeti Lexikon adatai szerint Rózsashegyi Kálmán 19 éves korában lépett először színpadra.

— Mit tudja azt a lexikon! — így az ünnepelt. — Hatéves se voltam, amikor először tapodtam a színpad deszkáit. Édesanyám második férje vidéki színész volt, az ő oldalán ismerkedtem meg a teátrummal. Ötödmagával — anyámmal és a három Rózsashegyi gyerekkel — társulatot szervezett. Így jártuk az országot, akárcsak Déryné és pályatársai. A tanoda elvégzése után Debrecenben, majd Kolozsvárott játszottam, s 25. évemben

(Küchler Vilmos rajza)

jártam, mikor felkerültem Budapestre, a Magyar Színházba. Két év múlva a Nemzeti Színház szerződötetett. Ami ezután történt, itt látható a falon.

Rózsashegyi Kálmán szobája valóban — múzeum. Egy kicsit a magyar színház történelem múzeuma. A régi színházi plakátok, jelmezes, maszkos fényképek, híres, nagy alakításainak emlékeit idézik. Itt a Bánk bán Tiborca néz ránk a falról, emitt meg Gonosz Pista a Falu rosszából, Szellemfi a Liliomfából, Baracs Matyi a Borból, a Sírásó a Hamletből, s a többi nagy, emlékeztető alakítás: Te csak pipálj Ladányi, A cigány, Nem élhetek muzsikaszó nélkül, a Vén gazember, a Légy jó mindhalálig, meg a többiek.

Soroljuk tovább? Harmincöt éve a Nemzeti Színház örökös tagja. A tavasszal kapta meg a Színművészeti Főiskola — a régi színi tanoda utódja — vasdiplomáját.

Deres fejjel, tekintélyes korát meghazudtoló fiatalsággal még ma is boldogan lép színpadra, filmfelvevő gép elé, ha csak teheti. Legutoljára — négy héttel ezelőtt — Mezőberényben lépett fel és csak a minap láttuk ismét a filmvásznon, a Micsoda éjszaka telefonáló öregurának szerepében.

Végére hagytuk, amire Rózsashegyi Kálmán a legbüszkébb. Évtizedek óta nemcsak játszik, hanem tanít is. Ő indította el a siker útján — hogy

csak néhányat említsünk — Lázár Máriát, Mezei Máriát, Komlós Jucit, Ungváry Lászlót, Görbe Jánost, Peti Sándort, Rádai Imrét, Ráthonyi Róbertet.

Nagyapáink, apáink tapsoltak Rózsashegyi Kálmánnak. Kívánjuk — minél többet tapsoljunk neki még mi is.

Garai Tamás